

**Pagbasa sa Lumang Tipan: Isaias 59:1-21 – Pagbasa sa Bagong
Tipan: Roma 10:1-13**

**Bumalik sa Akin
“Maghandang Salubungin ang Iyong Diyos”
Amos 4:1-13**

Ang propesiya ni Amos ay sumasaklaw sa panahon sa pagitan ng 786-746 BC nang si Jeroboam II ay hari ng Israel at si Uzzias ay ang hari ng Juda; ang parehong panahon na sakop nina Oseas at Isaias.

- Ito ay panahon ng kapayapaan at kasaganaan para sa mga tao ng Israel.
- Gayunpaman, panahon din iyon ng espirituwal na paghina, dahil habang ipinagpatuloy nila ang kanilang mga serbisyo sa templo at pana-panahong pagdiriwang:
 - Tinalikuran nila ang kanilang relasyon sa Diyos.
 - Sinuway nila ang mga batas ng Diyos.
 - Ipinakikita nila ang kanilang espirituwal na kawalang-gulang sa kanilang mga aksyon at saloobin sa isa't isa.

Sinabi ni Amos na hindi siya mula sa kanilang paaralan ng mga propeta kundi isang pastol mula sa Tekoa, isang maliit, rural na nayon malapit sa Bethlehem sa gilid ng Judean Hills.

- Ngunit tinawag siya ng Diyos upang balaan ang kanyang mga tao na bumalik sa kanilang pagtitiwala sa Diyos o maghanda upang salubungin Siya sa paghuhukom.

Inihula ni Amos ang pagbagsak ng santuwaryo sa Bethel at ang pagbagsak ng maharlikang bahay sa Jerusalem.

- Sinabi ni Amazias, ang saserdote sa Bethel, kay Haring Jeroboam na si Amos ay nagbabalak laban sa kanya at dapat siyang patahimikin.
- Tumanggi si Amos na huminto sa pangangaral, at pinapatay siya ni Amazias.
- Gayunpaman, bago namatay si Amos, sinabi niya kay Amazias na ang kanyang asawa ay magiging patutot, ang kanyang mga anak ay papatayin sa digmaan, ang kanyang lupain ay ibibigay sa iba, siya ay mamamatay sa isang paganong lupain, at ang mga Israelita ay dadalhing bihag.
- Ang lahat ng nangyari noong 701 BC nang kinubkob ng Assyria ang Israel, at noong 587 BC nang sinalakay ni Nabucodonosor ang Juda.

Ang tanging kasalanan na hindi mapapatawad ng Diyos ay ang patuloy na pagtanggihan kay Hesukristo bilang Tagapagligtas at Panginoon – ang kasalanan ng kawalan ng pananampalataya!

- Juan 3:16 – *“Sapagkat gayon na lamang ang pag-ibig ng Diyos sa sanlibutan na ibinigay Niya ang Kanyang bugtong na Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa Kanya ay hindi mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan!”*
- Ngunit kung ang pag-ibig ng Diyos ay tinanggihan ng kawalan ng pananampalataya, ang Diyos ay walang ibang paraan upang tubusin ang makasalanan.

Gayunpaman, ang isang kasalanan na nakadurog sa puso ng Diyos nang higit sa iba ay ang pagiging matuwid sa sarili – ang kasalananang nagsasabing, “Hindi ko kailangan ang Diyos!”

- Mga Taga-Roma 10:3 – *“Sa pagsisikap na itatag ang kanilang sariling katuwiran, [sila] ay hindi nagpasakop sa kanilang sarili sa katuwiran ng Diyos!”*
- Ninanais ng Diyos na sambahin Siya ng Kanyang mga tao nang walang pagpapaimbabaw o pagmamatuwid sa sarili, at ang unang hakbang sa tunay na pagsamba na iyon ay ang magpakumbaba sa harapan Niya bilang mga nangangailangan sa Kanya at bigyan Siya ng kaluwalhatian na nararapat sa Kanyang banal na pangalan.
- Ang pagsamba sa Diyos sa disyerto ay naging madali para sa mga Israelita, dahil wala silang ibang mapupuntahan.
- Gayunpaman, habang sila ay umunlad sa Lupang Pangako, sinimulan nilang pabayaang ang kanilang pangangailangan sa Diyos.
- Ipinagpatuloy nila ang kanilang panlabas na anyo ng pagsamba, ngunit ito ay walang halaga sa Diyos dahil ang kanilang mga puso ay wala rito.
- Ipinadala ng Diyos si Amos, gayundin ang iba pang mga propeta, upang balaan sila na bumalik sa Kanya o harapin ang Kanyang paghatol, ngunit ang mga pinuno ng relihiyon ay napakamatuwid sa sarili na hindi nila nakita ang kanilang kasalanan o ang kanilang pangangailangan na bumalik sa Diyos.

1. Salita ng Diyos sa mga kababaihan – Vs. 1-3

Sinabi ni Amos na ang mga babaeng Israelita ay tumalikod sa kanilang tunay na pagsamba sa Diyos kaya sila umakay sa iba sa imoralidad.

- Inihambing sila ni Amos sa “baka ng Basan,” na tumutukoy sa “mga baka” na dinala sa mayabong at luntiang pastulan ng Basan upang patabain para sa pagpatay.
- Sinabi ni Amos na ang mga babaeng Israelita ay nangangailangan ng maraming atensyon - sila ay layaw, labis na nagpapakain, at nagpapasaya sa sarili.
 - Sila ay masyadong mapagmataas upang yumuko ang kanilang mga tuhod sa harap ng isang banal na Diyos o upang magpakumbaba sa kanilang sarili at tunay na sumamba sa Diyos.
 - Dinadala nila ang kanilang ikapu sa templo tuwing tatlong araw upang makita sila, sa kanilang mga bagong damit, na nagdadala ng kanilang mga handog sa Panginoon.
 - Sa halip na ibahagi ang ilan sa kanilang kayamanan sa mga mahihirap, inilayo nila ang kanilang mga mukha mula sa kanila.
- Sinabi ni Amos na hahatulan ng Diyos ang kanilang katuwiran sa sarili sa isang kakila-kilabot na paraan.
 - Verse 2 – “Aalisin ka niya ng mga kawit at ang iyong mga inapo ng mga kawit.”
 - Alinman sa mga kababaihan ay magkakadena bilang mga alipin, o ang kanilang mga katawan ay “kakabit” at kaladkarin sa apoy.

2. Salita ng Diyos sa mga mananamba – vs. 4-13

Ang Gilgal, Beersheba, at Bethel ang mga relihiyosong sentro kung saan nagtitipon ang mga Judio bawat taon para sa kanilang taunang paglalakbay.

- Kahit na sa kanilang pagtalikod na kalagayan, gustung-gusto ng mga Israelita na umakyat sa Jerusalem taun-taon, ngunit nakalulungkot, hindi ito para sambahin ang Diyos, kundi upang makihalubilo sa kanilang pamilya at mga kaibigan.
- Ikinagulat ni Amos ang mga tao sa pagsasabing: *“Halika sa Bethel at sumuway; sa Gilgal paramihin mo ang iyong mga pagsalangsang!”*
- Ang ibig sabihin ng “paglabag” ay “paglabag sa Kautusan ng Diyos”!
 - Ang kanilang serbisyo ay isinagawa sa isang hindi awtorisadong lugar - ang Jerusalem ay ang lugar ng pagsamba.
 - Ang “diyos” na kanilang sinasamba ay hindi ang Diyos ni Abraham, Isaac, at Jacob, kundi si “Baal,” ang diyos ng mga Canaanita.
 - Ang kanilang pagsamba ay hindi sa pagsisisi at pagpapasakop kundi sa paglalasing at pakikiapid.
- Dahil ang kanilang pagsamba ay hindi sa pagsunod sa Diyos, hindi ito tinanggap ng Diyos; ito ay higit na kasalanan na mayroon Siya laban sa kanila.

Ipinakita sa kanila ni Amos kung paano sinubukan ng Diyos na balaan sila tungkol sa kanilang walang kabuluhang pagsamba, ngunit hindi sila nakinig.

- Verse 6 – taggutom – *“kalinisan ng mga ngipin.”*
- Verse 7-8 – tagtuyot – *“pagpigil sa ulan.”*
- Verse 9 – crop failure – *“blasting and mildew.”*
- Verse 10 – karamdaman – *“salot tulad ng Ehipto.”*
- Verse 11 – digmaan – *“Ibagsak ang ilan sa inyo.”*

Sinabi ni Amos dahil ang mga "babala" na ito ay hindi nagbalik sa kanilang mga puso sa Diyos - Vs. 12 – *“Maghanda upang salubungin ang iyong Diyos!”*

- Kung ang Israel ay hindi makakatagpo ng Diyos sa pagsisisi, at tunay na pagsamba, kung gayon ang Diyos ay makikipagtagpo sa Israel sa paghatol!
- Verse 13 – Patunayan ng Diyos ang Kanyang sarili bilang ang Diyos na: *“Nag-aanyo ng mga bundok at lumilikha ng hangin; na nagpapahayag sa tao kung ano ang iniisip niya, at nagpapadilim sa umaga; na yumuyurak sa matataas na dako ng lupa - ang Panginoong Diyos ng mga hukbo ang Kanyang pangalan.”*

Ginagamit ng Diyos ang masasamang bagay ng mundo para ilayo ang ating atensyon sa mundo at bumalik sa Kanya.

- Ang Diyos ay "niyayanig ang mga bansa" upang alisin ang ating isipan sa mga bagay na walang kabuluhan at tungo sa walang hanggan, sapagkat sisirain ng Diyos ang ating pagkamatuwid sa sarili sa pamamagitan ng mga kaguluhan sa buhay o sa Kanyang paghatol na darating.
- Patuloy tayong tinatawag ng Diyos na sambahin Siya, at ang tunay na pagsamba ay nangangailangan ng isang bagbag at nagsisising puso.
- Alam natin kung ano ang ibig sabihin ng pagkakaroon ng tunay na pananampalataya sa isang huwad na diyos, ngunit ang maling pananampalataya sa isang tunay na Diyos ay may parehong walang hanggang resulta.
- Ang trahedya ng henerasyon ngayon ng mga nagsisimba ay naniniwala sila na anumang gawain ng pagsamba na nakalulugod sa kanila ay katanggap-tanggap sa Diyos, ngunit hindi.
- Ang bawat aspeto ng ating buhay ay kinokontrol ng Banal na Kasulatan, at kasama diyan ang ating mga oras ng personal at corporate na pagsamba.
- Maaaring makipagtagpo ang tao sa Diyos sa tunay na pagsamba, o makakatagpo niya ang Diyos sa walang hanggang paghuhukom.

“Ibinigay ng Simbahan ang kanyang dating matayog na konsepto ng Diyos at pinalitan ito ng isang napakababa, napakasama, na hindi karapat-dapat na isipin, sumasamba sa mga tao. Ito ay hindi niya sinasadya, ngunit unti-unti at hindi niya nalalaman; at ang kanyang kawalan ng kamalayan ay ginagawang mas trahedya ang kanyang sitwasyon.”

AW Tozer
